

Takarékossági lehetőségek a Péti Nitrogénműveknél

Az 1956. évi ellenfordalomban, az újjonnan megalakuló párt-szervezet egyik legelső feladata volt, hogy véget vessen az üzemekben is lábrakapott anyag- és munkaidőpazarlásnak, az engedélyezett és nem engedélyezett fuserálásoknak és üzemi lopásoknak. Szívós, meggyőző munkájukat siker koronázta, mely a meglazult munkafegyelmegszilárdulásában és különösen a műhelymunkák gazdasági költségeinek csökkenésében mutatkozott. Nem kis mértékben járult hozzá ez is, hogy az 1957 II., III. és IV. negyedévre tervezett 126 százalékos önköltségi szintünk 123 százalékra esett vissza. Természetesen az önköltségi megtakarítások zömét a kapacitásnak a tervezettnél jobb kihasználása, a nyersanyagokkal és energiákkal való takarékoskodás is csak fegyelmegzett, a munkaerőkölcs szabályait betartó dolgozókkal lehetséges.

A jó eredmények láttán főhatóságunk 1958-ra 119 százalékos önköltségi szintet írt elő és ha csak ezt a szintet tovább csökkentjük, akkor fizethetünk a műszakiaknak több prémiumot, adhatunk dolgozóinknak nyereség-sziszteritést. A tavalyi jó eredmények azonban saját dolgozóinkat, a párt, a szakszervezet és a vállalat gazdasági vezetőit is egyaránt fokozottabb tevékenységre buzdította. A tavasszal először kifizetett nyereségrészesedés pedig minden propagandánál hatásosabban bizonyította, hogy

érdemes takarékoskodni,

érdemes többet dolgozva, többet termelni. Ezért egyrészt már április elején egy igen széleskörű szakbizottság kidolgozta az anyag- és energiatakarékossági lehetőségeket, másrészt főleg műszakiakból és gazdasági vezetők-ből álló bizottság megvizsgálta azokat a műszaki javaslatokat, amelyek mint műszaki intézkedések a tervbe építve két heti nyereségrészesedés kifizetését teszik lehetővé. Ha a főbb üzemekben csak 1 százalék anyag- és energiamegtakarítást érünk el egyes fontosabb anyagoknál, illetve energiáknál, már ezzel 2,327.000 forintot takarítottunk meg. Ugyanakkor minden tonna ammónia többtermelés az önköltségben 1.100 forint megtakarítást jelent, illetve ennyivel növeli a vállalati eredményt. Tehát pl. a nyári leállási munkák idejének lerövidítése egy nappal 96 tonna ammónia többtermelést, vagyis 105 ezer forint nyereséjavulást jelent. A tervezetben azonban nemcsak a termelő üzemek jó munkájára számítottak. A műhely és telepfenntartás elé is nagy célokat tűztek ki. A termelő üzemek zavartalan üzemeltetésének biztosítása mellett a műhelyknél arra kell törekedni, hogy minél jobban csökkentsék a rezsi jellegű munkát és lehetőleg minél többet dolgozzanak termelő munkán, tehát saját rezsis beruházáson és felújításon, valamint idegen cégeknek végzett munkákon. 1958. évre a követelmény az, hogy kb 5 millió forint értékű ilyen jellegű munkát végezzenek, hogy ezzel

emeljék a vállalat termelését.

Természetesen ez a követelmény nemcsak a központi műhelyknél tételre fel jobb, fegyelmezettebb munkát, hanem a termelő üzemek javító részlegeinél is, hiszen ha ezek saját maguk végeznek el több javítást és így kevésbé veszik igénybe a központi műhelyeket, akkor ott az ily módon felszabadult munkaerőket termelő munkára lehet beállítani.

Az egyes fontosabb tervezett megtakarítások az alábbiak:

Erőtelep: nyersszén 3.620 tonna, mely részben effektív szénmegtakarításban (2.700 tonna), részben a gőz/áram fajlagos javulásából elérhető szénmegtakarításból adódik.

Gázcserélő: összesen 1.050 tonna ahidrált lignit megtakarítás, melyből 770 tonna a kemence üzemnél, 280 tonna a széngenerátoroknál. Ezenfelül 400 tonna kokszt megtakarítás, melyből a vízgázgenerátorra 150 tonna, a kokszcserélőre 250 tonna esik.

Ammóniagáz: Szintézisgáz megtakarítás, mely további 900 tonna ahidrált lignitnek és 200 tonna koksznak felel meg. Áram megtakarítás 520.000 kWó. Savgáz: a hatásoknak 1 százalékos javításával 225 tonna ammóniát lehet megtakarítani, amelyből 787 tonna péti-sót lehet termelni.

Műtrágyagáz: ammónitrát olvadék megtakarítás, mely 750 tonna péti-só többtermelést tesz lehetővé, ezenfelül 230 tonna mézskövet is meg lehetne takarítani. Itt fontos feladat még a zsákszakadások számának csökkentése.

Ezeket a feladatokat, illetve a megvalósításukhoz szükséges intézkedéseket a dolgozókkal üzemmenként, termelési tanácskozáson és taggyűlésen ismertettük, kiemelve, hogy a takarékoskodás nem pillanatnyi kampányfeladat, hanem a feltételek egész éves, maradéktalan teljesítése teszi csak lehetővé az ideai nyereségrészesedés kifizetését.

A vállalati anyag és energia fajlagosok be vannak építve a fizikai és műszaki dolgozók prémiumfeltételébe is, valamint a munkaverseny pontjai közé is. Így a dolgozók anyagi érdekességét az országos érdekekkel összhangban biztosítottuk.

Azonban nemcsak beépítettük az anyag és energia fajlagosokat a munkaversenybe, hanem a versenyen győztes első három üzem dolgozóinak tekintélyes

többetjuttatást is biztosítottunk

a nyereségrészesedésből. Külön keret felállításával biztosítottuk a termelésben és takarékoskodásban élenjáró dolgozók külön jutalmazását. A nyereségrészesedésből teljesített juttatással vagy teljes elvonással is büntetjük azt a dolgozót, aki fegyelmezetlenségével rossz példát szolgáltat, kárt okoz, vagy a társadalmi tulajdon ellen vét.

A tervezetet a szakszervezeti bizottság is elfogadta, majd egy, a társadalmi szervek képviselőivel kibővített értekezlet elé vitte és végül az üzemi tanács plénuma is elfogadta.

Az anyag és energia fajlagosok 1 százalékos csökkentése, valamint a leállási munkák lerövidítése nem meríti ki egyedül a rendelkezésünkre álló lehetőségeket, melyek a vállalati munka gazdaságosabbá tétele szempontjából rendelkezésre állanak. Igen jelentős eredményjavulást okozott egyes üzemeken kívüli berendezések üzembeállítása. Ezek között a jelentősebbek a következők: A mézsalétrom üzem beindítása és a régi mézskötő és őrlő üzem üzembeindítása. A mézsalétrom üzem beindítása azért is jelentős, mivel egyrészt jelentős valutát hozó exportcikket termel, másrészt az üzemeltetéshez szükséges dolgozók egy jó részét a többi üzemek adták. Így nem kellett teljes egészében létszámnövekedéssel megoldani az új üzem termelésbe állítását, mivel dolgozóink egy részét a többi üzemek racionálisabb munka-

rendszere miatt felszabaduló dolgozókkal sikerült kiállítani. Persze nem volt könnyű feladat ez sem, igen alapos munkaintenzitás felmérés és műszaki felmérés volt szükséges, hogy az üzemek kb 40 dolgozót leadjanak. A legutóbbi kormányfelhívás — noha ezt sok tekintetben megelőztük — sem talált üzemünk dolgozóinál süket fülekre és noha már két hete mindenki a nyári nagyleállítás lázas teendőivel van elfoglalva, mégis igen eredményes megbeszélést tartottak a rendelkezés végrehajtása ügyében. Máris sok életrevaló

ötlet, javaslat született,

amelyek további jelentős önköltségsökkentést, anyag, energia és munkabér megtakarítást jelentenek. Így, hogy csak a legjelentősebbeket említsük — a vízgáz üzemeltetés tervezett teljes kiiktatása, ha 20 kemencés üzem van, — ami jelentős kokszt és munkaerő megtakarítást jelent, vagy a munkásszállítás megjavítása és racionalítása, mely kb 500.000 forintot jelenthetne, vagy a műszaki olajfelelősi tisztség felállítása és nem utolsósorban további létszámcsonkítások lehetőségének megkeresése, mellyel egyszerűsítést lehetne elérni, hogy az átlag órabér kb 30 fillérrel emelkedjen, másrészt olyan távoli falvak dolgozóiról mondhatnánk le, akik beszállítása jelenleg igen sokba kerül. Ilyen javaslat a hulladék fémanyagok (vas, cső, lemez, réz,

ólom, stb.) fokozottab felhasználása is.

Mindezen javaslatok megvalósítására hat tagú önköltségsökkentő csúcsbrigád, valamint

üzemi komplex brigádok alakultak,

amelyek a múltban már jól bevált önköltségsökkentő komplex brigádok munkáját folytatják az új feladatoknak megfelelően. Péten ennek már komoly és jelentős eredményekre visszatekintő hagyománya van, így a múltban a péti komplex brigádok sok esetben érték el első helyezést az iparágban.

A nagy és jelentős feladatok mellett az üzemi apró munka sincs elhanyagolva, és ebben a munkában főleg a pártszervezet jár elől. A párttagok lelkes felajánlásai teszik lehetővé a leállási munkák előbbrehozatalát, az ő fegyelmegzett példájuk nap, mint nap buzdítja, lelkesíti a többi dolgozókat is a takarékosabb, fegyelmezettebb munkára. Minden országos jellegű mozgalom csak rövidéletű kampány lehet legfeljebb, ha az üzemben nincs meg a megfelelő légkör, hogy a dolgozók valóban saját szívügyüknek is tekintsék a feladatokat. És ennek a légkörnek a kialakításában tettek és tesznek igen sokat a pártszervezetek és a párttag dolgozók.

Fejlődik Inota

Inotát a községfejlesztési alaptól új utca, kultúrotthon, iskola építésével teszik szebbé. A két tantermes iskola építése jó ütemben halad. A falakat már felhúzták és rövidesen tető alá kerül az épület. A tervek szerint az új iskola szeptemberig, a tanév kezdetéig el is készül és az új iskolaelev megkezdésével már birtokukba vehetik a diákok.

Megváltozott lapunk előfizetési díja

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy lapunk előfizetési díja az „Új Várpalota” című hetilap 6 oldalban történő megjelenésével megváltozott. Ezt a változást az újság megnövekedett oldalterjedelme tette szükségessé. Ez természetes is, hisz a 6 oldalas újság előállítási költségei lényegesen magasabbak. E szükséges intézkedés eddig a tájékoztatás hiányában nem történt meg.

Ismeretes olvasóink előtt, hogy a népgazdaság minden ágában reális gazdálkodást kell folytatni, szükséges volt tehát, hogy a harmadik negyedévtől, azaz július 1-től lapunk, az „Új Várpalota” előfizetési díját a korábbi példányonkénti 30 fillér helyett 50 fillérre állapítsák meg felsőbb szerveink. Az előfizetési díj egy negyedévre 6 forint.

„Új Várpalota” szerkesztősége.

BARÁTI BESZÉLGETÉS

OLYAN AZ EMLÉKEZÉS, mint az álom. Ha a rosszból jóra emlékezünk, kedves az emlék, ha a jóban emlékezünk a rosszra, örülünk, hogy elmúlt. Most mi is emlékezünk. Nehéz napokra, válságos napokra. És most mégis jó az emlékezés, mert az igaz, a hűséges barát, a legkedvesebb vendég idézte fel az emlékeket.

A magyar történelem szomorú és viruló haját hozó napjairól beszélgetünk. Ki tudna ilyenkor sorrendet tartani, mikor ezer gondolat csapong. Egy nagy történelmi színjáték egyszerű szereplői beszélgetnek a tegnapi, miközben apránként rakják a gránitnál is szilárdabb hónapokat. Nagy társadalmi igazság a fundamentuma, termésköveit egy eszme forrasztja egybe és a testvéri barátság tüzeiben edzett acélkapcsok teszik minden vihart kiállóvá.

Vendégünk érkezett. Kedves vendég, akit az emberiség szeretete, népének áldozatos segítőnként küldött, aki a nehéz órákban vált feljethetetlen örök barátunkká. Mihail Sztjepanovics Edenszkij ezredes feleségével. Mikor rántott a vészférgatag, eljött katonáival. Eljött, hogy a mi szavunkkal megálljt kiáltson a sötét árdatnak. Nem latolgatta, mi vár rá, a mi sorsunkat, a mi szabad, szocialista holnapunkért szorította fegyverét. Nem hiába. És most eljött, hogy megnézze, hogyan forgattuk sorsunkat, hogyan éltünk a másodsor kapott szabadsággal. Nem a kétség hozta, hanem a szeretet, a barátság azok közé, akikkel együtt formálta Várpalota új szabadságának első napjait. Ott ül, az arcán a boldog viszontlátás öröme, s mint édes-apa a fiait, úgy tartja számon, hogy várpalotai harcstársai közül ki mit tett az ellenforradalom okozta sebek begyógyításáért, ki mi vé lett, mióta elment közülünk.

CSENDESEK, HÉTKÖZNAPIAK a szavak, mégis mennyi mély emberi érzelem árad belőlük. Mikor a baráti ölelések véget érnek, asztalhoz ülünk a széntrósz klubtermében. Ott, ahol 20 hónappal ezelőtt az életért és az élet ellen viharoztak a szavak, ma derűs arcú emberek ülnek, s összekocognak a poharak.

Ezernyi kérdés tolu az ajkakra. Mit csinál most tovaris Polkovnyik... Hogyan gondol ránk a szovjet nép... Az asszonyok Marija Ivanovná ostromolják. A csendben meginduló szavakból kirajzolódik a közös életünk. Mihail Sztjepanovics most párttitkár egy Moszkva melletti gyárban. Ki ne csodálkoznék most azon, hogy milyen könnyed, milyen atyái az a nemrég még kemény katoná. S ha most szavainak mélyére gondolunk, akkor érezzük igazán, hogy a kemény parancsszavai mögött akkor is az emberiség békejének féltése húzódtott meg. Ma így beszél, — a mi életünk jó és szép. Két szóban így összegezhetném: munka és béke... Szeretnénk minden országgal békében élni, egyetér-

teni... A szovjet nép szeretettel gondol a magyar népre és örül e rövid idő alatt elért sikereinek... Megint az asszonyok veszik át a szót. Hogyan él otthon a dolgozó szovjet asszony, hogyan osztják a háztartás gondjaiban a férj, mennyi egy párttitkár munkaideje... Méltatlankodás nélkül hangzik Marija Ivanovna válasza: Bizony keveset segít a férje, hisz eléggé elfoglalt ember. A harmadik kérdésre Mihail Sztjepanovics felel: A párttitkár munkaideje hivatalosan nyolc óra. De a hivatalos munkaidő és az élet között mindig van némi eltérés. Ugy emlékszem Buzai elvtárs szeret vadászni. Kell néha ilyen pihenő. Menjen el vele a felesége is. En is így teszek. En horgászni járok. En is elhívom a feleségem, haad csipkét őt is a szunyogok... A vidám hangulatban összekocognak a poharak mellett az étellel ismerkedtünk, a szocialista ember életével.

FOLYIK A SZÓ és a szavakba sűrűsödik mindaz, ami szép, ami az élet igazi értelmét adja. Bolygó elvtárs kérdez. Szavait Marija Ivanovna felé irányítja... Tudja mi volt nálunk 56 októberben, olcsó volt az emberélet... Mégis mindezek után szívesen jött-e hozzánk? A válasz egyszerű, mégis marokra fogja a szívemet: A férjem harcba ment. Tudom, hogy kommunista és a kommunista ott harcol, ahova a szabadság, a béke ügye, a párt szállítja.

Tudom fájt volna a feleségemnek, ha elvesztít, de ő ezt könnyebben elviselte volna, mint más, hisz ő is kommunista. A mi életünk egyet jelent a mozgalom életével, a forradalom, a népek békejének ügyével... A mi családunk nem a szó szoros értelmében vett kis család. A mi családunk a szovjet nép, a szocialista országok dolgozói és mindazok, akik a békeért harcolnak. Mi segíteni jöttünk Magyarországra. Tudtuk, hogy az ellenforradalmi zendülés nem az egész nép mozgalma. Nem tévedtünk. Az önk pártja megtakálta a bajból kivezető utat. A párt vezetésével nagy munkát végeztek, becsülettel rászolgáltak a segítségre, amit a szovjet nép nyújtott. Most nyugaton forró a helyzet. Az imperialisták háborúra spekulálnak, de ebben a kérdésben a népek mondják ki a döntő szót. Mi nem félünk, erős a mi szocialista táborunk.

EZEK A SZAVAK a kommunista ember hitvallásai. Az erő, mely e szavakból árad, minket is erősít. A kölcsönös üdvözlések, a közvetlen szavak mintha azt mondanák nekünk: akik így élnek, legyőzhetetlenek.

Vendég érkezett Várpalotára. Egy szovjet házaspár. Itt töltik a nyarat a mi Balatonunknál és eljöttek megnézni a várost, melynek őik nyújtottak segítséget, hogy megegyezzen megkezdje szabad életét és utat mutattak ahhoz, hogy örökre meg is őrizze.

A. M.